

Aldrig riktigt ensam

Tänk om Ethan skadade sig igen när ingen fanns där för att hjälpa?

ställa sig upp, men det kändes som om det brann i benet. Det gjorde så ont!
"Hjälp!" ropade Ethan. Tårar rann nerför hans kinder. Barn och lärare sprang för att hjälpa honom.

"Vad är det?" frågade en lärare.
"Jag bröt benet!"

Det här var inte första gången Ethan bröt ett ben. Det var inte ens andra eller tredje gången! Ethan hade en bensjukdom som gjorde att hans ben lätt bröts. Även småsaker, som att kliva av trottoarkanten eller råka stöta ihop med någon, kunde få hans ben att brytas.

"Vi ringer dina föräldrar så får de ta dig till doktorn", sa läraren. "Allt kommer att bli bra."

Ethan var glad att människor var där för att hjälpa honom. Det gjorde fortfarande jätteont i benet, men han kände sig trygg.

Mamma och pappa kom till skolan och tog Ethan till en läkare. Han fick blått gips på benet och åkte hem för att vila.

På grund av sitt brutna ben tillbringade Ethan mycket tid i sängen. Han hade massor av böcker att läsa. Ibland kom hans vänner för att spela spel med honom. Men han var ändå uttråkad.

En natt vaknade Ethan och kunde inte somna om. Han försökte slappna av men kunde inte sluta oroa

sig. Tänk om jag bryter benet och ingen finns där, till exempel mitt i natten? tänkte Ethan. Hjärtat bankade. Han kände sig rädd.

"Pappa!" ropade Ethan.

Pappa sprang till Ethans rum. "Hur är det?"

"Jag är rädd", sa Ethan. "Tänk om jag bryter benet igen och ingen finns där för att hjälpa mig?"

Pappa satte sig bredvid honom på sängen. "Det är en skrämmande tanke", sa han. "Även om vi försöker vara säkra och försiktiga kan dåliga saker ändå hända. Men vad som än händer så vakar vår himmelske Fader över dig."

"Så betyder det att han alltid är med mig?" frågade Ethan.

"Just det." Pappa gav Ethan en mjuk kram.

Ethan tänkte på hur snabbt pappa hade kommit

för att hjälpa honom. Han visste att pappa älskade honom och alltid ville hjälpa honom. Kanske var vår himmelske Fader sådan också.

Nästa dag läste Ethan ett skriftställe i tidskriften *Vännen*. Det stod: "Var därför vid gott mod och frukta inte, för jag, Herren, är med er och ska stå vid er sida."*

Ethan kände sig lugn och trygg när han läste skriftstället, precis som han hade känt sig när han pratade med pappa. Han visste att det var den Helige Anden som tröstade honom. Det var som att krama pappa igen.

Jag kommer nog att bryta fler ben, tänkte Ethan, men jag behöver inte vara rädd. Han visste att han aldrig skulle vara riktigt ensam. ●

*Läran och förbunden 68:6.

När har du känt din himmelske Faders kärlek?